

[Bertel Dahlgaard.]

stre for at ville forfalske valgloven, så den udelukker små partier fra repræsentation i folketinget? Det ærede medlem må dog i løbet af de tre år have lagt mærke til, at det radikale venstre har ydet den voldsomste modstand mod venstres, det konservative folkepartis og socialdemokratiets forsøg på at trænge de små partier ud. Indenfor det radikale venstre gør vi altså, hvad vi kan, for at retsforbundets medlemmer stadig skal kunne holde deres mærkelige taler herinde, forudsat selvfølgelig at vælgerne giver tilladelse dertil, og når det ærede medlem mener, jeg formår at anstifte så mange ulykker, kan det være, jeg også får held på dette område.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke har fremsat et forslag om motiveret dagsorden, hvis ordlyd dog vist må bero på en misforståelse. Det siger, at Danmark har modsat sig forslag om fælles forpligtelse til øget liberalisering. Nej, Danmarks stilling er netop, at den fælles forpligtelse til liberalisering skal opfyldes loyalt af alle og ikke omgås på den måde, at liberaliseringen i andre lande efterfølges af høje toldmure eller andre restriktioner, der i særdeleshed rammer dansk landbrugsekspport, eller opretholdelse af statshandel, der holdes udenfor liberaliseringen. Det ærede medlem fremhævede f. eks. England på Danmarks bekostning, fordi England havde en liberaliseringsprocent på 84 mod Danmarks 78, men det ærede medlem fortiede, at England foruden sine høje toldsatser hidtil har opretholdt sin statshandel, som er holdt udenfor liberaliseringsprocenterne, så Danmark, når den danske deponeringsordning også tages i betragtning, faktisk i dag har en større liberalisering end England.

Jeg synes, det er nedslående, at en frihandelsmand her i tinget på Danmarks bekostning fremhæver lande, som gennem høj toldbeskyttelse forfalsker det, der er liberaliseringens mål, nemlig den frie handel, medens vi i Danmark står rede til at fortsætte liberaliseringen, når en fair behandling også bliver Danmark til del. Det radikale venstre har forleden givet tilslutning til gennemførelsen af en yderligere liberalisering overfor dollarområdet allerede nu. Vi har foranlediget, at det udadtil gives tilkende, at enhver lettelse i den hårdhændede frem-

gangsmåde overfor vort land vil blive fulgt af lettelse fra Danmarks side, men at vi foreløbig, når dette ikke er sket, nødes til selv til enhver tid at skønne over, hvor grænsen skal sættes under hensyn til landets valutasisituation. I mellemtiden har det radikale venstre forlangt, at der kommer til at foreligge fyldige oplysninger om varepriser i andre lande på de områder, der endnu ikke er liberaliseret, så vi i højere grad kan overvåge, at man herhjemme udnytter importreguleringen.

Det ærede medlem hr. Viggo Starckes dagsordensforslag går jeg ud fra at det er udelukket at det danske folketing kan vedtage.

Aksel Larsen: Jeg burde måske ikke blande mig i skænderiet mellem det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og retsforbundet om, hvorvidt det ærede medlem har begået store forbrydelser eller ikke, og jeg har også forsøgt at overvinde mig selv til at lade være, men det er ikke lykkedes. Jeg er et så formalistisk indstillet menneske, at jeg synes, at når der er chance for at yde bidrag til historieforskningen, så senere tider kan få at vide, hvad der er sket, bør jeg gøre det. Det, jeg vil anholde, er det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards påstand om, at det radikale venstre har ydet den voldsomste modstand mod denne udemokratiske og grundlovsstridige spærregel i valgloven, som reelt siger, at et parti skal have mindst 60 000 stemmer for at få repræsentation i folketinget. Jeg erkender, at det radikale venstre er i modstand, men et mindre voldsomt udtryk end „voldsomste modstand“ havde været på sin plads. Dengang denne spærregel blev omend ikke opfundet, så dog importeret som idé til Danmark af socialdemokratiet i forfatningskommissionen, hvor det så blev til, at det skulle være 4 pct. af vælgerens stemmer, partiet skulle have, erklærede det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard kategorisk, at hvis man ville forsøge sig med den slags, blev der ingen ny grundlov; det skulle han hilse og sige fra det radikale venstre. Da vi kom længere frem i forhandlingerne, blev der sluttet et forlig oven i statsministeriet. Vi havde møde i et vigtigt underudvalg i forfatningskommissionen, hvor jeg var medlem, og da man ikke kunne bede mig forlade lokalet her i bygningen, gik den øvrige forsamling over i